

552

QUTIQ CUMBERLAND?

J. F. A.

வாழு வேண்டுமா?

கோழி கூவிற்று;
குழந்தாய் எழுந்திரு.

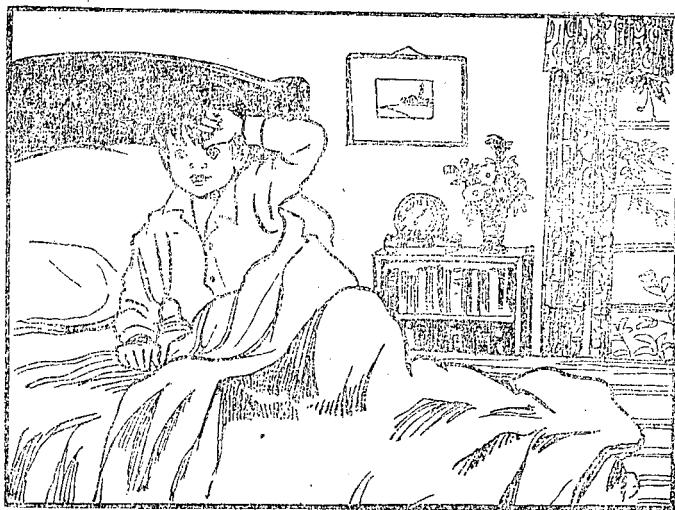
தம்பி! கேள். நீ எப்போது படுக் கையை விட்டு எழுந்திருக்கிறோய்? நீயா கவே எழுந்து விடுவாயா? அல்லது

தாயாரோ மற்றவரோ. வந்து உன்னைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டுமா? நீ எழுந்திருப்ப தற்கு முன் எத்தனையோ பேர் எழுந்துவிடுகிறார்கள் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? மனிதர்கள் மட்டுமா? பறவைகளும் விலங்குகளும் கூட எழுந்துவிடுமே! உன் அம்மா அவற்றைப் பற்றி உனக்குச் சொன்னாரா? இல்லையா? நான் சிலவற்றைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன் கேள்.

விடியற்காலை நான்கு மணிக்கே கோழி விழித்துக் கொள்ளும் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? மனிதனும் அதனுடனேயே விழித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் நம்மில் பெரும்பாலோர்—ஏன்?— அநேகமாக எல்லோருமே அப்படிச் செய்வதில்லை. நன்றாக விடிந்த பிறகுத் தான் விழிக்கின்றேம். ஆனால் கோழி அந்த விடியற்காலையில் விழித்துக் கொள்ள கிறது. தான் மட்டும் விழித்துக் கொண்டால் போதுமா? நாமெல்லாம் உறங்குவதைப்

பார்க்கிறது. ‘எழுந்திருங்கள், எழுந்திருங்கள்.’ என்று கூப்பிடுவது போல உரக்கக் குரலெடுத்துத் கூவுகின்றது. அந்த ஒலிக் குப் பிறகுதான் உலகமே விழித்துக் கொள்ளுகிறது என்னலாம். பிறகு ஒவ் வொரு பிராணியாகத் தன்னுடைய உறக் கத்தை விட்டு எழுந்து தத்தமது வேலைக் குப் புறப்படும். ஆம்! உன் பெற்றேரும், பிறரும் பிறகேதான் எழுந்து தம்முடைய வேலைகளைக் கவனிப்பார்கள். நீயும் அவர்களோடு, கோழி கூவ எழுந்திருந்தால் நல் லதுதான். என்ன? எழுந்திருக்கிறயா? நல்லது! முயற்சி செய்.

9. படுக்கும் முன்பு பயன்களை எண்ணுவாய்.

தம்பி! உன்னுடைய இன்றைய வேலை
களை எல்லாம் ஒருவாறு முடித்துக் கொண்டாய் அல்லவா? ‘ஆம்’ என்று சொல்.
மனிதன் ஒருங்கள் வேலையை ஒழுங்காகச் செய்யக் கற்றுக் கொள்ளுவானே ஆனால் அவன் வாழ்க்கையே ஒழுங்காகும். அவன் வாழ்க்கை மட்டுமல்ல; உலக வாழ்க்கையே சீராகும். வாழுவேண்டும் என்று நினைக்

கும் ஒவ்வொருவரும் இதை என்னிப் பார்க்க வேண்டும். 'வாழ வேண்டாமா?' என்று கேட்டால் யாராவது வேண்டாம் என்பார்களா? நீயே நன்றாக யோசித்துச் சொல். ஒருவரும் சொல்ல மாட்டார்கள் அல்லவா? எத்தனை வயதானவரானாலும் இன்னும் சில நாள் வாழ மாட்டோமா என்றான் நினைப்பார்கள். ஆம்; அவ் வாறு நினைப்பது தவறு என்று சொல்ல மாட்டேன். எப்போது? அப்படி வாழும் அத்தனை நாளையும் வீணைக்காது ஒழுங்காகப் பயன் படுத்தினால்தான். இதோ பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் உனது ஒரு நாளின் செயல்கள் ஒருவாறு ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டன அல்லவா? அது போலவே உலகில் வாழும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நாளில் செய்ய வேண்டிய ஒழுங்கு முறை யான காரியங்கள் உள்ளன. மனிதனுக்கு மட்டு மென்ன! விலங்குகளுக்கும் பறவை களுக்கும் கூடத்தாம் அன்றாடம் எப்படி:

வாழவேண்டும் என்பது தெரியும். அவையும் வாழ்கின்றன. ஆனால் மனிதன், தான் அன்றூடம் வாழவேண்டிய முறையை ஒழுங்குபடுத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், பெரும்பாலும் அதன்படி நடப்பதில்லை. அதனால்தான் இந்த உலகில் எத்தனையோ தொல்லைகள் நேருகின்றன. ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையும் ஒழுங்காக நடக்குமானால் பிறகு உலகில் துன்பமே இல்லை. ஆனால் மனிதன் அவ்வாறு வாழ்வதில்லை. தான் நல்லது செய்தால் உண்டாகும் பயனை அவன் நினைக்க வேண்டும். கெட்டது செய்தாலும் அதன் பயனை நினைக்க வேண்டும். அப்படி நினைத்தால், தான் செய்யும் தவறுதலினால் உலகில் எவ்வளவு கொடுமை நடக்கிறது என்பது தெரியும். எப்படி? எப்போது நினைப்பது? ஆம், நல்ல கேள்விதான். அதற்கு நேரம் வேண்டும். எந்த நேரம்? இதோ உனக்குத் தரப்பட்டுள்ள இந்த நேரம்தான். அன்றூட

வாழ்க்கையில் அலைந்து தினிந்த மனிதன் ‘அப்பாடா’ என்று அலுத்துப் படுக்கும் நேரம்தான் அது. இதோ நீ உன் படுக்கையை விரித்துக்கொண்டு விட்டாய்; படுக்க வேண்டும். அதற்குமுன் சற்று உட்கார்ந்து கொள். இல்லாவிட்டாலும் தவ றில்லை. உட்கார்ந்து கொண்டோ, அன்றிப் படுத்துக்கொண்டோ சிறிது நேரம் சிந்தித் துப் பார். சாப்பிட்ட உடனே உனக்குத் தூக்கம் வந்துவிடாது. சாப்பாட்டிற்குப் பின்னும் உறங்குவதற்கு முன்னும் சிறிது நேரமாவது இருக்கும். அந்த இடைவேளையில் மற்றவற்றையெல்லாம் நீ நினையாது, இன்றைக்குச் செய்த எல்லாச் செயல்களையும் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆம்; ஒவ்வொரு மனிதனும் அவ்வாறு நினைத்துப் பார்த்தான் என்றால் உலகில் எத்தனையோ கொடுமைகள் இல்லாது போகும்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் அன்றூடம் தான் செய்த காரியங்களையும் நன்மை-

தீமைகளையும் நினைத்தால் நல்லது. அவற்றுல் விளையும் பயனையும் நினைத்துப் பார்க்கத்தான் வேண்டும். அப்போது அவனுக்குப் பல உண்மைகள் விளங்கும். தான் இன்னது நல்லது செய்ததால் இத்தனைப் பயன்கள் உண்டாயின என்று எண்ணும் போது பெருமை அடைவான். அதனால் மறுஞானும் தொடர்ந்து அப்படியே நன்மை செய்யவேண்டும் என்று முடிவு கட்டுவான். அதைப் போலவே அவன் அன்று செய்த தீமைகளை நினைத்துப் பார்க்கும்போது அவன் செய்த தீமையால் நாட்டில் மற்ற வருக்கு உண்டான கொடுமைகள் விளங்காமற் போகாது. அப்போது அவனுடைய நல்ல மனது இனியாவது ‘இது போலக் கெட்ட காரியங்களைச் செய்யாதே’ என்று புத்தி கூறும். அந்தப் புத்திமதியின்படி அவன் மறுஞாளாவது மற்றவருக்குத் தீமை செய்ப நினைக்கமர்ட்டான். அன்றைக்குத் தான் செய்த தீமைகளைப்பற்றி எண்ணித்

தாகைவே வருந்துவான். ஆகையிலுல் அன்றுடம் படுக்கும்போது மனிதன் இப்படி நினைப்பதால் பெரும் நன்மை உண்டு. ஆம்; அவனுக்கு மட்டுமா நன்மை! உலகத்துக்கே நன்மை. இந்த உண்மையே பலருக்குப் புரிவதில்லை. படுத்து உறங்கும்போதும் பல கொடுமைகளை எண்ணுவார்கள். அந்த எண்ண மெல்லாம் உறங்கும்போதும் அவர்களுக்குக் கனவாக வந்து தொல்லை தரும். அவர்களுக்குப் பிறகு எப்போதுமே மனம் நிம்மதியாக இராது. ஆகையால் உறங்குமுன் எண்ணிப்பார்த்துத் திருந்த வேண்டுதலு மனித வாழ்வின் முக்கிய செயலாகும்.

தம்பி! நீ நல்லவன். உன்னை இன்று விடியற்காலையில் ‘கோழி கூவுகிறது’ என்று எழுப்பி விட்டேன். உன்னுடன் நீ செல்லுமிடமெல்லாம் வந்து வந்து எதை எதையோ சொல்லித் தொல்லை கொடுத்தேன். ஆனால் இதோ! உன்னை மறுபடி

யும் படுக்கைக்கே அழைத்துக்கொண்டு வந்து விட்டேன். இப்போது நீ சற்று உட்கார்ந்து நினைத்துப் பார். நான் சொன்ன அத்தளையும் சரிதானு என்று எண்ணிப் பார். உலகம் ‘வாழ வேண்டும்’ என்ற நினைப்பில் நீ உன் செயல்களையெல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றுக நினை. அந்த வாழ்க்கைக்கு உன் இன்றைய செயல்கள் ஏதாவது உதவி செய்தனவா என்பதை நினை. பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் உனக்கு ஏற்ற செயல்களை இன்று நீ செய்கிறுயா? ‘செய்வன திருந்தச் செய்’ என்றால் ஒளவைப் பாட்டி; ஆம்; அதை நினை. நீ செய்த எல்லாவற்றையும் திருத்தமாகச் செய்திருக்கிறுயா? அதனால் யாருக்கு நன்மை? யாருக்காவது தீமை உண்டா? நன்மையானால் மகிழ்ச்சி கொள். தீமையானால் மனம் வருந்து, மறு நாள் அதுபோலக் கொடுமையைச் செய்ய மாட்டேன் என்று உறுதிகொள். நீ

மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் அதே வேளையில் உலகில் மற்றவர்களும் பிற உயிர்களும் எப்படி இருக்கின்றனர் என்பதை உன்னால் முடியுமானால் நினைத்துப் பார். இன்று நம் உலகில் எல்லாரும் சுகமாக வாழ வில்லை என்பது உனக்குத் தெரியும். இன் நில்லா விட்டாலும் என்றைக்காவது அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியுமா என்று நினை. இன்று முடியாவிட்டாலும் உன் எண்ணம் திண்ணமையாகி என்றைக்காகி லும் பயன் தரும். தம்பி! இதோ உன் னைப் படுக்கவிட்டு விடைபெற்றுக் கொள்ளுகிறேன். தம்பி! உன்னைப்போல் உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொருவரும் நினைத்து உலகமும் அதில் வாழும் உயிர்களும் என்றும் நல்லபடி வாழ முயற்சி செய்யவேண்டும். அந்த எண்ணம்-நினைவு-திண்ணமையாகும். உங்கள் தமிழ்ப் பாட்டன் வள்ளுவன்,

‘எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியர்
திண்ணிய ராகப் பெறின்’ என்றுன்.

ஆம்; அதனால் ‘உலகம் வாழ வேண் டும்-நன்றாக வாழ வேண்டும்-இன்பமாக வாழ வேண்டும்’ என்ற எண்ணை உறுதி யானால் எல்லோரும் இன்பமாக வாழ வழி பிறக்கும். எல்லோரும் இன்பமாக வாழ வதே நல்லது. அந்த நல்ல நாளைக் காண வேண்டும் என்ற நினைப்பிலேயே நீ உறங்க வேண்டும். ஆம்! அமைதியாக உறங்கு. நல்ல உறக்கம் நல்ல உடம்பின் அறிகுறி. உன் உள்ளம், உணர்வு எல்லாம் ‘உலகம் வாழ வேண்டும்’ என்ற நல்ல எண்ணத்தில் சிறங்கோங்க உறங்கு. நீ நெடிது வாழ்க என வாழ்த்தி விடைபெற்று நான் போய் வருகிறேன்.

வாழ்க உலகம்